

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom
„Koroški Slovenec“,
Wien V., Margaretenplatz 7.

Rokopisi se naj pošljajo na naslov:
Žinkovský Josip, Wien
V., Margaretenplatz 7.

List

za politiko, gospodarstvo
in prosveto

Izhaja vsako sredo.

Stane četrtletno: K 200.—

Za Jugoslavijo

celoletno: 24 Din.

polletno: 12 „

četrtletno: 6 „

Leto II.

Dunaj, 7. junija 1922.

Št. 23.

Davek na posle.

Socijalni demokratje obetajo ljudem nebesa na svetu. Da pa paradiz sam osebi ne pride, vedo tudi oni in zato ga hočejo ustvariti z svojimi postavami. Takšne njihove postave so: „Ako kdo kaj ima, naj se mu pobere, da bomo vsi enaki; preveč ne delaj, ne daj si nalagati ukazov in zapovedij od nikogar“. Ker je pa dandanašnji na svetu le še veliko revežev in vsepovsod več potreb, kakor denarja, so naši soc. demokratje predlagali v deželnem zboru, naj za reveže plačujejo tisti, ki imajo — kaj poslov! Socijalni demokratje so namreč mnenja, da vsakdo, ki ima kaj ljudi, te ljudi le izkoriščuje in od njih živi. Torej, kdor ima poslov, naj plača! Stavili so predlog, ki se je najprej imenoval „Fürsorgeabgabe“ — dobrodelni davek; potem so ga pa prekrstili v „Lohnabgabe“ — davek na plače. Ta davek se nam čuden zdi in nam nihče ne more očitati, da smo morebiti za kapitaliste, katerih v Avstriji sploh več ni nikjer razen v razbrzdani domišljiji nekaterih otrok — ako pravimo, da se ta davek ne more odobravati. Da so ga sprejele tudi druge stranke, ima samo v tem svoj razlog, da se hočejo izogniti hinavskim očitkom. Obdači naj se dohodek in ta pri vseh. Tudi za to nismo, da ljudje, ki nimajo dohodkov 240.000 K, ne bi plačali nobenega davka, vsi naj plačajo: kdor ima več, naj plača več, kdor ima malo, naj tudi od malega nekaj prispeva k državnim potrebam. A da ima kdo posla, s tem še ni rečeno, da ima več dohodkov! Naše razmere so take, da ima pač kmet toliko zemljiške lasti, da je sam vse ne more obdelati, četudi dela 16 in ne samo 8 ur na dan. Zato potrebuje posle. Posel pomaga delati uspeh je čisti donesek posestva, kate-rega bi sploh ne bilo, ako bi kmečko ljudstvo delalo na dan le 8 ur. Od tistega dohodka pla-

ča kmet svoj davek, kakor drugi ljudje. Če se pa mora pri kmetu plačevati poverh še za vsakega posla, potem je le še en korak, da bojo plačevali davek od vsakega goveda, davek od sadnega drevesa itd. povrh k davku na svoje dohodke. Zastopniki kmetov že dolgo naglašajo, da nosijo že popred zemljiški davek, da so dvakrat že obdani, zdaj pride tretji davek na tistega posla, ki dvakrat toliko dela kakor drugi ljudje, ki imajo polno glavo lepih načrtov — za zapravljanje denarja.

In kar glasno moramo povedati, da v ti dobrodelnosti ni nobenega jedra, to so piškavi orehi! Vsa ta javna dobrodelnost zahteva celo armado plačanih uradnikov, tako da se od dohodkov kar tri četrtinke porabijo že za režijo in četrt četrtinka se potem razmeče na otročarije in poprato!

In ta davek ni malenkosten! Že danes bo ta davek zelo čuten, plače pa kipijo od dne do dne kvišku! Mal kmet bo plačeval 20.000 do 40.000 kron dvaka za državno dobrodelnost, reveže pa bo imel kakor do zdaj pred svojimi durmi, delil jim bo svoj kruh, prenočoval jih pod svojo streho, ker jih ne more metati na cesto. Ako dežela pobira davek za dobrodelnost, bojo pač kmetje deželi predlagali račune za kruh in drugo, kar so dajali beračem.

Davek se je sklenil. Kaj bo zdaj? Deželna davčna oblast bo sporazumno z deželnim kulturnim svetom cenila letne plače hlapcev in dekel s hrano vred. To se pravi, kmet bo plačal gotovo svoto, vse eno, ali ima poceni ali drage posle. Davek se pobira od 1. marca naprej in sicer se računa za mesca marc in april 2% vrednosti plače in hrane. Kdor ima le enega posla, ne plača nič. Ako ima hiša dva posla, ki dobivata mesečno plače po 4000 K eden, dnevna hrana se ceni od zavarovalnic dnevno na 280 K, tako da prideta dva posla mesečno na 24.800 K vkup. Od tega se plača 2%, to je

496 K. Tako mesca marca in aprila. Mlinska kolesa pa se v našem postavodajstvu hitro sučejo. Dne 7. aprila se je postava že prenarodila. Mojster Zgaga je moral čevlje prenaroditi, predno jih je stranka še obula. Zdaj se postava ne imenuje več dobrodelna, marveč le še davek na plače. V novi postavi se je določilo: Kdor ima le enega posla, ne plačuje nič, kdor ima dva, plača za enega, kdor ima tri, za dva, kdor ima štiri ali več, plačuje za vse. Vsakdo je pač kapitalist, kdor ima štiri posle! Od mladih ljudi pod 16 let in starih čez 65 let se ne plačuje nič. A po novi postavi se plačuje že 4%, ne samo 2%! Kmetija je kmalu dovolj velika, da potrebuje čvetero ljudi, zlasti v poletju, ko imamo žanjice in dninarje. Čvetero ljudi bi imelo kakor se zdaj računa, s hrano vred 50.000 K mesečno plače, 4% davek znaša mesečno 2000 K, letno 24.000 K. In ta davek ni sam kmet plačuje že drugih davkov dovolj.

Dohodek tega davka se deli med deželo in občine; občine dobijo 40%, ako štejejo več ko 4000 duš, 50%, dežela pa mora 30% tega davka porabiti za dobrodelnost; radovedni smo, kako bo ta izgledala.

Vemo, da potrebuje dežela dohodkov, potrebujejo jih občine, računirastejo kar v milijarde! Svojčas je velik del davkov plačala hišna last v mestih, to last smo zdaj izvzeli, saj ne more plačevati, dokler ostane slavni Mieterschutz v veljavi. Lastnik hiše v mestu je niti več popravljati ne more; industrija bo pustila obstati eno tovarno za drugo, tudi tu ni iskati davkov, torej so jih šli iskat k kmetu. Radovedni smo, kako dolgo bomo gospodarili tako naprej in kedaj se bo streznilo delujoče ljudstvo ter spoznalo pogubno pot, na kateri je zdaj vse vkup: država, dežele in delavci sami, ki bojo sami največ trpeli, ako obični nazadnje vsa produkcija.

PODLISTEK

Zapisal B. M.

Zaklad.

Nekdaj, ko še ni bilo papirnatega denarja, ampak bogati zakladi srebra in zlata, ki jih je čuval baje sam zlodej, so bili res zlati časi. Tak zaklad odkriti ali ga dvigniti je bilo mogoče samo potom čarovnij, pri katerih je človeku nagajal sam škrat na vse mogoče načine. Odvrčal ga je od tega s tem, da ga je navdajal z grozo in uprizarjal navidezne nevarnosti. Na primer se je človeku, ki se je hotel polastiti škratovega skritega bogastva, zdelo, da se dviga grozen vihar, ki podira drevesa in poslopja na njega, da se valijo debele skale proti njemu ali pa je vzdignil klobuk raz glave. Včasih pa se je tudi dal videti v obliki človeka ali živali. Stari ljude vedo povedati, da je bil videti na gotovih krajih ogenj z modrim plamenom, ki ga je obkroževal črn pes. Kdor bi imel poguma, da bi se mu približal in ga zagovoril s kolomonskimi bukvami, se ne dal ostrašiti predno bi končal ceremonijo in ga tako dokončal, temu bi se izpremenil ogenj v kup zlata in bil bi srečen.

V pliberški okolici je, kit kraj skritih zakladov, posebno dobro znan Travarjev gozd. Po narodnih pripovedkah in ljudski trditvi je stalo na tem prostoru nekdanje mesto, ki ga je

popolnoma porušil silen potres. V gozdu je vse polno malih gričev in jam in ljudstvo pravi, da se to razvaline posameznih hiš, popolnoma zaraščene v teku tisočletji z mahom, steljo in drevesi. Ljudje so pač zatrjevali resničnost skritih zakladov v Travarjevem gozdu, a ni ga bilo krščenca, ki bi imel poguma in šel odkrivati peklenščekova skrivališča in dvigati pokopane zaklade.

Nekega zimskega večera pa pride h Kajšlarju popotni branjevec, kakoršnih je bilo pred časom, ko je bilo med Slovenci še gostoljubnosti v izobilju, mnogo v deželi, ker so pač na kmetih takorekoč zastoj živeli.

V tistem času, ko še ni bilo časopisov, ki sedaj prinašajo novosti, so bili branjevcu radi novic, ki so jih prinašali, zelo priljubljeni. Otroci pa so imeli neznanško veselje nad kramami. Neštetokrat je trajal večer ob takih prilikah med živahnimi pogovori pozno v noč. Tišči večer pa je prišel pogovor tudi na zakopan zaklad v Travarjevem gozdu. Želja po njem ju je ohrabrila, da sta se drznila iti tisto noč na dotično mesto in izvršiti to skrajno nevarno opravilo. Kakor sta se hotela vzajemno podpisati v nevarnosti, tako sta si obetala bratovsko delitev pridobljenega bogastva.

Šla sta torej, vzemši seboj tri leskove šibe in čarovno kolmonsko knjigo. Pa čimbolj sta se bližala gozdu, tembolj je ginil pogum in želja po bogastvu se je manjšala, a vendar sta vzdržala. Ko sta prišlo na določeno mesto,

začne kmet pri goreči sveči brati iz čarovne knjige, branjevec, ki je bil večji strahopetnež, pa je stal za njim. Obema je postajalo vedno bolj in bolj vroče, ker se je bližal nevarni trenutek. Ko prečita do mesta, ko je bilo treba udariti s prvo šibo, je kajšlar s tresočo roko isto dvignil in udaril ter v strahu pričakoval, kaj to. Na udarec pa skoči iz zemlje zajec, ki je imel prav dolg rep, kar pri zajcih sicer ni v navadi. Ta trenotek ju prešine groza, ki se ne da popisati. Bežati je začel prvi branjevec, ki že prej ni mogel prikrivati strahu, za njim pa jo je vdrl, spustivši vso čarovniško pripravo iz rok na tla, tudi Kajšlar. Tekla sta, kar so ju nesle noge. Pošastni zajec, ki sta ga priklivala, pa je nju (preganjal) zasledoval. Ali tudi potem, ko sta v silni grozi vsa onemogla pridvela domov, še ni bilo strahu konec, kajti zajec, ki je bil sam peklenšček, se je vsedel zunaj na okno ter nepremično zrl na ubogi po bogastvu hrepeneči žrtvi, ki sta se že čutili v njegovi oblasti. Kaj storiti? Začela sta moliti. Molila sta nepretrgoma rožni venec, toda šele ob zori je zajec izginil.

Celo življenje korenjaka nista prestala toliko strahu kakor dotično noč. Nič več si nista želela zakopanih zakladov v Travarjevem gozdu, ki jih čuva sam vrág.

V Travarjevem gozdu pa še vedno leži zakopan zlat zaklad in sicer v obliki debelih smrek in jelk.

Seja deželnega kulturnega sveta 27. maja 1922.

Predsednik Šumi poroča o nekaterih najnujnejših odredbah:

Vmes je odredba radi poslopij pri Hoprijanu in Rabonu. Došla so poročila, da se tam slabo gospodari, in seje vršilo pregledovanje; poročilo se predloži deželnemu svetu.

Ribarstvo na Koroškem.

Dnevni red:

1. Gozdarski nadsvetnik Erlich poroča o novem ribarskem postavnem predlogu: Postavni predlog se nekoliko zaletava v lastniške pravice ter daje deželi oblast, odvzeti ljudem ribljenje, seve proti odškodnini. Lastniki proti temu ugovarjajo. Takšno expropriiranje je tudi nevarno za deželo, ki bi za to potrebovala precej denarja. Določbe ki imajo namen, dvigniti ribarstvo, so dobre. Razne vode se primerno zložijo v ribarske revirje, revirji, ki so dosti veliki so lastnikovi, drugi se združujejo in dajo v najem. Za vsaki revir se postavi odbor, ki se plačuje s posebno pristojbino — Reviertaxe — katere višina seže do 15% ribarske najemščine. Ker obstojajo na koroških jezerih mnogi mali ribolovi, se bojo tu napravile ribarske zadruga. Važne so še določbe, ki spravljajo ribarske pravice v sklad z drugimi vodnimi pravicami. Kot uradni organi se bojo nastavili zapriseženi ribiči.

Nadz. Šluderman: Opozarja, da je razlaščenje ribarskih pravic nevarno. Z malim se začne, z velikim neha, in razlaščenje tudi ni potrebno, ako se povsod napravile zadruga. Dežela nima denarje za takšno razlaščenje, in če ga ima, naj ga za kaj drugega bolje porabi.

Soc. demok. Gaggl misli, da se dobi rib za ljudsko prehrano, ako ribarenje prevzame dežela.

Msgr. Podgorc: Lastniška pravica je temelj našega gospodarskega redu, naj se ne ruši! Treba jo je braniti tudi v malenkostih, ker na nji sloni socialni mor. Kjer obstojajo ribarske pravice v tuji vodi, bi se morala stvar posebno premotriti. Nikako ni verjetno da bi dežela mogla imeti od ribarstva kaj dobčka. V Dravi, odkar je zagrajena, ni več rib. Celovško jezero je prazno, le pri Gorčici lovi še stari Kašnik in Čeber v Dolih. Ti ljudje ribijo zraven drugega dela, delajo ponoči, včasih kaj ulove, včasih nič, s plačanimi ljudmi se tu ne bo zaslužilo nič.

Presednik Šumi naglašja da dežela ne bi sama ribila, marveč dajala ribolov v najem, a skrbela bi, da se ribarenje dvigne.

2. Davek na posle: Ker smo dobili 4% davek na poslovne plače, in ker ni mogoče ozirati se na razliko plače pri enem ali drugem gospodarju, ima kulturni svet nalogo, ceniti počez plačo posla na Koroškem in sicer plačo, vrednost hrane in obleke, ki jo posej dobiva, ker od vsega tega se bo zdaj plačeval davek!

Tajnik Washietl ceni za hlapca mesečno 25.000 K in sicer 8000 plača, 8000 obleka, 9000 hrana, deklet ceni na 18.000 K. Od te plače bo kmet plačeval mesečno dobrovolnega davka 1000, 2000 K za bolniško blagajno, 2000 K za starostno zavarovanje.

Moser (Milstat): Davek po številu poslov je skrajno krivičen; čin težavnejše je poselstvo, tem več je treba ljudi, tem težje jih dobiti in tem več se mora plačevati!

Supersberg (Greifenburg): In na kretine, ki jih imamo, se postava nič ne ozira. Imam reveža ki dela za hrano in obleko, ako moram naprej zanj tako plačevati, ga ne morem več ohraniti.

Potem se postava nič ne ozira na družine: kdor ima svoje ljudi, lahko dela. Ako oče umre, in sin prevzame, ter ima plačevati brate in sestre, pride tale davek na posle ki jih mora najeti!

Striessnig (Trg): Okrajni odbor Trg mi je naročil, tole povedati: Med kmēti je hudo ogorčenje! Marsikateri posestnik se bori za svojo existenco, in ker potrebuje več poslov, bo plačeval tale davek! Ljudje bojo štrajkali

z davki, štrajkati ne znajo samo delavci, štrajkati znamo tudi mi!

Pirschl (Kotiče): Treba bo sklicati shod kmetov, da zavzamejo v ti stvari svoje stališče! Posestniki so izjavili, da tega davka ne bojo plačevali!

Msgr. Podgorc: Izvalja za slovenski del dežele, da med ljudmi vre, tega davka ne bojo plačevali, ker ga plačati ne morejo. Preveč je kmetov, ki se ne morejo obleči, ki hiš ne morejo popraviti, inventar je strt. Kmet le parkrat v letu kaj večjega izkupi in s tem naj gospodari skoz mesce, a tu se mu godi huda krivica, ko denar, ki ga je pred tremi mesci izkupil, danes komaj še polovico tega velja, kar je veljal ko ga je sprejel. Tako pride naprej v velike izgube in zdaj se mu naloži breme, ki ga nositi ne more!

Strauss (Krka): Do zdaj so se davki plačevali od dohodkov, tu se naj plačuje od stroškov! Naj občine pobirajo davek, kakor do zdaj, splošno pa se naj enakomerno zviša zemljiški davek, ne gre pa napravljeni take poizkuse.

Predsednik Šumi sviri besedo o „štrajku“ jemati v usta!

Dež. fin. poročevalec Šagger (soc. demok.) opozarja, na slabi denarni položaj dežele. Učitelji štrajkajo, ker jih ne moremo plačati, le država nam še pomaga, pred razslom smo!

Dekan Walcher: Postavni načrt tega davka naj bi se bil poprej predložil kulturnemu svetu! Morebiti se da postava zdaj novelirati. Somišljeniki Laggerjevi v državi naprej obstruirajo, ko bi sodelovali, šlo bi lažje!

Lagger: Saj nam je to postavo krščanska socialna vlada naročila!

Walcher: Ne, tako ni bilo. Vi ste jo izsilili, to stvar treba natanko poznati.

Kirchner: Ako ne gre naprej pa ne gre, naj se pametnejše gospodari!

Gaggl (soc. demok.) ugovarja, da bi se davek odmerjal po zemljišču, male lastnike se mora pustiti prosto. (Op. ur.: Da sto vodo love svoje ribe.) Ako te pritegnemo, bojo ti štrajkali!

Šumi: Ljudje so dobili davčni predpis še le za plačevanje za vzdrževanje otrok! Predpisi za plačevanje dobredelnega davka še niso zunaj. Postavo o davku na posle smo morali skleniti, ker je država zahtevala in bi nam sicer bila odtegnila svoje doneske. Učiteljskih plač ne zmremo več, učitelji štrajkajo!

Walcher: Po polomu ne bi dobili ničesar.

Šumi: Zemljiški davek je zdaj znašal 100 milijonov in se bo zvišal za 400 na 500 milijonov. Kaj bi se zgodilo, ako se plačevanje ustavi?

Op. ur. Velik del kmetov tega davka ne zamore plačati. Socialni demokrat Lagger sicer pravi, daj jajca od ene kure, pa boš plačal za hlapca! Za ta jaca od kur imamo drugih potreb, treba kupiti petrolej, sladkor, morebiti mošt za malico, milo za pranje in vse drugo, kar je v gospodarstvu potrebno! Kmet dela 16 ur na dan, pa hodi strgan, njega že davno ni več v gostilno, ne piva, ne tobaka se ne upa več kupovati, drugi ljudje pa hodijo okrog kot gospodje, pa niso se tega učili, česar se je učil kmet, in polni so jih gostilne, polni mestni teatri, mesta polna krika cele noči! Kmet ne želi poloma, a to ne gre da se bo špekuliralo: kmetu naprej grozimo, pa bo vse dal nazadnje še posestvo. Saj vemo, da se to namerava: tako kmēta obdačiti, da se ga skadi s posestva kakor bčele s gorečo kunjjo iz panja. Delavci se morajo privaditi pravičnega mišljenja: naj plača, kdo kaj ima, kdor nima konja naj hodi peš, in v deželi naj se štedi. Ako za učiteljsvo ni dosti denarja, opustite visoke šole nemškutarije v Velikovu in Borovljah in morebiti še druge, pa boste takoj prihranili precej denarja. Naj se izdaja, kar imamo, ne gre pa, več izdajati tjavendan in po tem šele iskati, kako se plača?

V vsako slovensko hišo „Koroškega Slovenca“!

POLITIČNI PREGLED

Avstrija.

31. maja se je sestavilo novo avstrijsko ministrstvo, ki obstoji iz ednajst ministrov. Zvezni kanclar in Schobrov naslednik je postal prelat dr. Seipel, finance Segur, poljedelstvo Buchinger, socialno skrbstvo Schmitz, vojska Vaugoin, promet Odehnal, prosveta dr. Schneider, vsi krščanski socialci. Dalje: notranje zadeve Frank, trgovina Krafft, pravosodje Waber, vsi velenemci. Zunanje zadeve dr. Grünberger, uradnik.

Koncem tedna pridejo na Dunaj odposlanci znanega ameriškega kapitalista Morgana, da bodo naše gospodarske razmere na licu mesta preštudirali in dognali, pod katerimi pogoji se naj dajo Avstriji krediti.

Gornja Šlezija.

Spor med Nemčijo in Poljsko radi Zgornje Šlezije je poravnal. Dogovorjeno je, da zasedejo poljske čete oni del, ki pripade Poljski dne 10. junija t. l. Deset dni poprej prevzamejo poljske oblasti vse državne urade. Iste dne bodo to ozemlje izpraznilo medzvezniške čete. Za poglavarja poljske Gornje Šlezije je imenovan znani poljski rodoljub Korfanty.

Francoska.

Francoska vlada se pripravlja svojo politiko nasproti Nemčiji spremeniti. Nameravala je za slučaj, da bi Nemčija ne mogla plačati vojne odškodnine v celem obsegu, izsiliti z orožjem in zasesti nove pokrajine, kar bi se bilo izvršilo 31. maja. Toda sprevidela je, da človek ne sme dolžnika tako dolgo tlačiti, da postane nesposoben za vsako povračanje. Tudi Anglija in Amerika želita, da bi se ne rabilo orožje.

Nemčija in Zveza narodov.

Svet Zveze narodov je na svoji zadnji seji začetkom maja pokazal pripravljenost za vzprejem Nemčije v Zvezo narodov pod pogojem, da Nemčija do konca meseca pokaže svojo dobro voljo za sodelovanje z drugimi nardi v svrhu skupne blaginje Evrope. Sedaj bo naslednja seja Zveze narodov razpravljala o tem vprašanju.

DNEVNE VESTI IN DOPISI

Borovlje. (Bela vrana.) Gospod J. Lora strokovni učitelj, deželni posl. in okrajni zapnik social. stranke je na zborovanju tukajšnjih tovarniških delavcev povdarjal, da je koroška socialdemokratska stranka preveč nemško nacionalna, in da se mora postaviti v bodočnosti popolnoma na internacionalno stališče. Stavil je tudi predlog, da se naj sprejmejo v tovarno tisti Slovenci, ki so bili po plesbicitu odsvoljeni. Predlog je bil sprejet soglasno. Kdaj bodo govorili tako, kakor gosp. Lora „sodrug“ pri koroški deželni vladi?

Pliberk. Dne 30. aprila 1922 se je vršilo v Pliberku ustanovno zborovanje krajevne skupine deželne zveze vojnih invalidov, vdov in sirot. Udeležba je bila sijajna. Kot glavni govornik zveznega vodstva je prišel iz Celovca tovariš Janez Winkler, ki je nam v poldrugurnem govoru poročal o državni oskrbi vojnih žrtev, o gospodarskem položaju vojnih invalidov, in o potrebi temeljite organizacije. Njegovo predavanje je bilo od vseh navzočih z navdušenjem sprejeto. Vsled njegovega temeljitega in stvarnega govora se jih je takoj priglasilo 34. udov. Po nasvetu tovariša Riedla iz Velikovca se je vršila volitev vodstva krajevne skupine. Izvoljeni so bili: Načelnik: Pavlič Franjo; namestnik: Ankele Karol; zapisnikar: Kotnik Gregor; blagajnik: Ludrant Jožef; prisedniki: Uranšek Stefan, Srienz Maria, Žmaher Bart, Kaizer Peter. Tovariš Kofler iz Velikovca je nam potem razjasnil pomen vodstva na novo ustanovljenih krajevnih skupin. Pri slučajnostih sta dala tovariš Kofler in Vinkler pojasnila o najvažnejših vprašanjih v podpori invalidov in vojnih sirot. Vsi invalidi.

vojne vdove in matere v vojni padlih sinov nadalje vse vojne sirote pliberškega okraja naj javijo svoj pristop čimprej pri g. zapisničarju Gregor Kotnik vsak četrtek od 9 do 12 ure dopoldan in od 2 do 4 ure popoldan razen praznika v gostilni „k Kroni“, Pliberk.

Grebinska okolica. (Zopetni napad na Slovence.) V torek 23. maja zvečer je šla družba domačih Slovencev na Krčanjah proti cerkvi na Krčanjah v Kranarjevo gostilno znamenom, da gospe Wulz (Nemki) k godu gratulira. Bili so, že blizu gostilne, kar jih naskoči iz zasede, več daleč okoli znanih krčanjskih renegatov. S klicem „Hura čuši!“ so se vrgli nad nje in jih brez vsakega vzroka bodli z nožmi, bili z bikovkami, koli, in kamenjem. Poseben specialist pri tem napadu je bil Miha Rapatz pod Mežnarjev, ki je svojega soseda Petra Hafner pod Kočmarja tako ranil in zbedel z nožem po glavi in hrbtu, da se je moral peljati k zdravniku v Grebinj, in dolgo ne bo mogel prijeti za nobeno delo, ker mu je poškočovana vsled udarcev tudi desna roka. V obče so Kočmarjevi spoštovani pri vseh radi svoje miroljubnosti in poštenosti. Pri tem napadu so bili ranjeni tudi še Seb. Klade, čevljar, ki je bil zaboden z nožem v hrbet in je moral tudi k zdravniku, ter njegova žena, Ignac Hafner in Vinko Preiner, krojač, oba pri p. d. Kočmarju. Drugi so zmanjšimi poškodbami zbežali proti domu. To se napadalcem, še ni zdelo zadosti. Šli so razgrajat, še pred p. d. Golejevo hišo in zmerjali sinove z ubijalci in roparji. Pred hišo se je posebno odlikoval delovodja Thurnovega rudokopa v Ljubčah, kateremu je g. Gole krstni boter. Omenjena dva junaka, kterima je še pristihi sem privandranega „Büchsenmacher-ja“ na Krčanjah, ki so v zavratnih napadih na Slovence, že prav dobro izvežbani, priporočamo „Heimatschutzverbandu“ v odlikovanje. Poskrbelo se je tudi, da dobijo od oblasti kar zaslužijo, če je še kaj pravice v naši prosti republiki. Merodajnim krogom in gospodom v Celovcu pa povemo, da nas z noži in bikovkami ne bojo pridobili nikdar in se stakimi hajduki ne moremo pobratiti.

Jezerški vrh. 26. t. m. se je tukaj ponesrečil drvar Jakob Jonša, pd. Zajc. V gozdu je z drugimi delavci podiral les in ga spravljaj. Podžagana smreka je padla na njega in ga na glavi tako močno poškodovala, da je kmalu umrl. Bil je priden in pošten delavec, naj mu sveti večna luč. - Zaprta meja nam dela veliko težav in snitnosti. Prej je bil živahni promet po novi cesti, sedaj je čisto prenehal. Planine in gozdovi so na obeh straneh in posestniki ne pridejo do njih. V zadnjem času se nam obljubujejo olajšave v prometnem oziru; da bi le kmalu prišle.

Otož pri Št. Ilju. No že zopet ena iz Otoža, sem si mislil sam pri sebi, ko sem slišal oklic v nedeljo. Prej so hodili po neveste navadno v pustu ali v jeseni, sedaj so začeli pa kar po Veliki noči. Če tako naprej pojde, bode Otož kmalu prazen. Kjer so prej prepevala dekleta, bodo reglale kmalu samo žabe. Skoz desetletja je bil Otož vas nevest, ali vse so se že kmalu pomobile in so vse zadovoljne, ker ni bilo še nobene nazaj. Kakor se kaže, bodo imeli na Otožu fantje večino. Da bi bili le vsi po vrsti prav narodno zavedni.

Sveče v Rožu. V nedeljo dne 28. maja se je tukaj poročil Ivan Waldhauser z gšč. Piček, pd. Hauptmanovo na Otožu. Ženin in nevesta sta oba iz naše srede. Zato je jima zapel naš pevski zbor pri svatbi par lepih in ganljivih pesmi. Želimo obilo sreče in blagoslova.

Dobova pri Brežicah. Dne 25./V. 1922 je pri kopanju v Savi utonil orožnik Josip Uggo-witzer, doma iz Bistrice v Rožu. Bil je zaveden koroški Slovenec in je bil še le pred kratkem za njegovo zvesto službovanje odlikovan z srebrno kolajno. K večnemu počitku je bil položen v Dobovi pri Brežicah. Da je bil pokojnik priljubljen, je pokazal njegov pogreb, katerega se je udeležilo ogromno število ljudstva, požarna bramba, zastopnik gosposvetkega Zvona iz Ljubljane, Jakob Seher in mnogo njegovih stanovskih tovarišev. Na njegov zadnji poti ga je spremljala godba svirajoč žalostinke, na grobu mu pa zapeli pevci „Blagor mu“. Njegovi žalujoči materi in sestri naše sožalje. N. v. m. p.

Kazaze. (Razno.) Kazani, ali spite? Ali ni nobenega, ki bi znal in hotel tako ob nedeljah in prostem času prijeti malo za pero in poslati našemu glasilu včasih kako novico veselo ali tudi žalostno, resno ali smešno, okroglo ali oglato, le nikdar ne robato? Evo jih tu nekaj. Po zimi je Drava tako srežila, da se je v Grabnu zasrežila in z ledom in snegom zabarikadirala, kar že stari ljudje ne pomnijo. Ko je prodrla ledene barikade, je bil grozen hrušč in trušč, skok in pok, med ribami pa jok in stok. Uboge živalice! Led in celo skale je zdrobilo in lomilo kot kruhovo skorjo. In ko so nabrane vode odtekle, so ostale na obeh straneh dravske struge cele gre leda. Med njimi pa se je vila potem Dravica kakor majhen potoček. To je bila izvanredna prirodna prikazen. In ta led je ležal ob dravskih bregovih do srede aprila. — Drava pa je zdaj zopet narasla v veliko reko, potočki v grabnu s svojo bistro vodo pa vedno bolj in bolj usahujejo. Po tajanju snega in pomladanskem deževju je povsod v studencih nastopila spet voda. potočki pa še nočejo oživeti. Mlinarji pa si lomijo glave, kako da bodo mleli. Tudi tega menda že sto let ni bilo. Pa mlinar dihni, v goro pihni in gora bo, ti dala vodo. Upaj in čakaj! — Pri prvi sv. spovedi na veliki petek ter pri prvem sv. obhajilu na peto nedeljo po veliki noči je bilo letos 28 otrok. — Neimenovane dobrotnice z Metlove so farni cerkvi darovale dva umetna venca za oltar S. J. in Marije Device. Bog povrni!

Grebini—Pustrica. Prijatelj me je povabil v soboto na Pustrico, ker pride menda letos s švabeško procesijo tudi g. župnik. Šel sem in do smrti me ne bo grivalo. Dež je nehal, ko je šla dolga procesija od križa. Tako veliko deklet v vencih še nisem videl. Godci so lepo godili in v cerkvi lepa pridiga in to krasno petje! Zjutraj še nisem vstal, ko že čujem v hiši letanje in kreganje. Vprašam prijatelja: Kaj pa je? Ne zameri, veš, noben noče doma ostati, vsi hočejo čuti slovensko pridigo in slovensko petje. In zjutraj v cerkvi spet tako lepo. Solze so mi stopile v oči, ko so romarji šli domu v procesiji in lepo prepevali. Pač srečni ljudje, sem si mislil. Večer, ko sem prišel domu, sem še le občutil, kako nesrečni smo mi. Nikoli slovenske pridige in pri spovedi pa nič tolažbe, ko nimamo slovenskega duhovnika.

Podpirajte našo stvar!

DRUŠTVENI VESTNIK

Št. Janž v Rožu. Slov. kat. izobraževalno društvo za Št. Janž priredi v nedeljo dne 18. junija ob 2. uri popoldan pri Gašperju v Podsinjivasi igro „Domen“. Če bi bilo deževno vreme, tedaj se preloži igra na drugo nedeljo, ker se bode igralo na prostem. Po igri svira domači tamburaški zbor, poje pevski zbor iz Sveč, torej bode zabava izvrstna. Konec ob 9. uri zvečer. Povabljeni ste vsi somišljeniki.

RAZNE VESTI

Nenavaden davek. Nekateri starši imajo navado, da dajo svojim otrokom pri krstu celo vrsto imen, predvsem zato, da bi tako počastili spomin svojih prednikov z enakimi imeni. Ponekod, zlasti na Saškem v Nemčiji, je nastala v tem oziru že pravcata razvada. Občinski svet v Kreisu na Saškem je zato prišel na originalno idejo. Sklenil je namreč, da se pri vpisu v stanovski seznam obdači tretje in vsako nadaljnje ime novorojenčka, izkupiček pa se porabi za pokritje stroškov za vpisovanje.

Ogromna poneverba. Ravnatelj zveze poljedelskih zadrug za Štajersko, Viljem Trummer, je poneveril zvezi ogromno vsoto 13 milijonov kron ter poleg tega izvabil še nekemu bančnemu uradniku 850.000 K. Trummer, ki je živel zelo razsipno, je iz Gradca neznan kam pobegnil.

Smrt pod ledenim plazom. Te dni so našli na hribu Frueyus trupla 23 italijanskih delav-

cev, ki so se ponesrečili na poti v Francijo. Ugotovilo se je, da delavci niso imeli potnih listov in da so hoteli skrivaj preko meje, pri čemur jih je zadel težka nesreča.

Število prebivalstva v Rumuniji. Po zadnjem ljudskem štetju ima Rumunija 14.137.000 prebivalcev. Glavno mesto Bukarešta ima 293.000, Jassy 98.000, Galac 93.000, a Brila 84.000 duš.

Svetiljka, ki gori tri leta. V Nju Jorku je vzbudil veliko zanimanje izum nekega Italijana Tomadelija. Le ta je izumil električno svetiljko, ki gori tri leta, čeprav ne pride v stik z električnim tokom. Amerikanci nazivljejo svetiljko z označbo „sod solčne svetlobe“. Italijanove tajnosti ne more nihče odkriti, ker straži Italijanovo delavnico močna četa detektivov. Svetiljka, ki se more izdelovati v vseh velikostih, ima tudi to prednost, da ne razvija njena svetloba prav nobene toplote. Svetiljka bo tudi poceni, ker bo veljala le 12 šilingov (nekaj nad 2500 K).

Bratje in sestre ne spite!

GOSPODARSKI VESTNIK

Dunajski trg. Voli kg žive teže 1880 do 2460 K, biki 1680—2260 K, krave 1620—2100 K, pitane svinje 3100—3800 K, ostale svinje 2300—3600 K, teleta 2600—3300 K, koze 1200 do 2000 K, ovce 1100—1900 K. Lahkovprežni konji 180.000—300.000 K, težki 500.000 do 1 milj K, 1 q sladkega sena 21.000—25.000 K, detelje 24.000—28.000 K, slame 10.500—11.000 kron. — Mesne cene: kg govedine 3500 do 5400 K, svinjina 4000—5500 K, jajce 200 K komad, letošnji krompir kg 800 K, črešnje kg 2400—4000 K. Hleb kruha (1¼ kg) stane 940 kron.

Mariborski trg. Na zadnjem semrju so bile sledeče cene: Mladi prasiči 5—6 tednov stari, komad 300—450 kron, 7—9 tednov stari 600—700 kron, 3—4 mesece stari 1100—1200 kron, 4—6 mesecev stari 1400—1600 kron, 8—10 mesecev stari 2000—2500 kron. Pol pitane 1 kg žive teže 60—62 kron, koze komad 500—650 kron, kozlički 250 kron. — 1 meterski stot sena stane 187—200, otave 200, ovsene slame 112—125 kron. — Tržne cene, ki so v dinarjih: 1 kg govejega mesa 14—17, svežega jezika 12—14, možgan 12,50, loja 8—10; tele-tine 13—15, jetra 12—14, pljuča 12—14. Svinjetina: svinjetina mesa 20—22, črečna mast 15, pljuča 8, jetra 11, glava 10, noge 7, slanina sveža 20—22, slanina papricirana 25, prekajena 25, mast 24—25, prekajeno meso 27, 1 kg kozletine 16—18, 1 kg konjskega mesa I 7—8, II 6,50. Kože: 1 konjska koža 88—100, 1 kg goveje kože 10,50, telečie 15, svinjske 4, ornjega usnja 90, podplatov 70, 1 piščanec 15—18, 1 kokoš 37, 1 raca 25—30, 1 gos 25—45, 1 golob 5, 1 kunec 8—17, 1 liter mleka 3, 1 kg surovega masla 40, 1 jajce 1,25, 1 liter vina novega 10—14, starega 10—12, 1 liter piva 4,75—5,25, 1 kg belega kruha 6, črnega 5, 1 žemlja 0,50, 1 kg jabolk 8, 1 kg posušenih sliv 10, 1 kg kave I 50, II 40, pražene I 55, II 45, riža 5—11, sol 4, sladkor v kvintalu 15 50, v kockah 17,50, 1 liter jesiha 1,20—2 1 liter namiznega olja 25, bučnega 27—29, milo 14—15, pšenica 4,25, rž 3,50, ječmen 3 75, oves 4, koruza 4, proso 4, ajda 4, fižol 4—4,50, leča 14, 1 kg pšenične moke št. 0 6,50, prosena kaša 6, ješprenj 6, otrobi 2,50, koruzna moka 4, koruzni zdrob 5, pšenični zdrob 7 Din.

Borza. Avstrijska krona 0,04¼. Dinar 166 avstr. K, češka krona 224 avstr. K, ogrska krona 14 avstr. K, poljska marka 3 avstr. K, nemška marka 41 avstr. K, lira 620 avstr. K, dolar 11.400 avstr. K, francoski frank 1055 avstr. K, švicarski frank 2170 avstr. K, funt šterling 50.000 avstr. K. Papirnataga denarja kroži v Avstriji 366 milijard. Zlat po 10 K je vrđen 24.000 K.

Zbirajte za tiskovni sklad!

ZDRAVSTVO

Pomen spanja za ohranitev zdravih živcev. Neki znameniti zdravnik za živčne bolezni se je pred kratkim izrazil, da bi morale žene z ozirom na njih poklic več spati, kakor pa jim to dovoljujejo razmere, delo in včasih tudi zabava. Mesto mnogih zdravil, ki jim nikakor ne morejo vrniti izgubljenega zdravja, bi imele vživati lek, ki jih varuje pred onemoglostjo živcev in ta je izdatno spanje. Slabe in nerovne ženske bi imele spati 9 ur in po možnosti tudi eno uro po dnevi. Marsikatera pravi, da zato nima časa. Vsekakor jim je treba večkrat bdeti, ko družina že počiva v trdnem spanju, da izvršijo za svoje drage razna dela, ki zahtevajo nerušen mir. Druge pa pravijo, da morejo svojo izobrazbo izpopolnjevati s čitanjem samo v poznih večernih urah, ker cel ostali dan nimajo miru in končno pravijo nekatere gospodinje, da jim ostanejo na prosto razpolago samo pozne večerne ali nočne ure. Kako se varajo, če mislijo se s tem okoristiti. Živce, ki niso železni, s tem preveč napenjajo. Gotovo se najde tudi po dnevi kratek prosti čas za majhen počitek, drugače jih bo prisilila k temu dolga živčna bolezen. Spanje pred polnočjo je najlepši in najzdravejši. Kdor se ga ne poslužuje, zapravlja zdravje in si nakupuje bolezen. Ne delajmo toliko po noči, ne pehajmo se preveč, ampak gremo zvečer zgodaj v posteljo, spijmo nekoliko dalje, pa ne bomo tako nervozni mi in tudi ne naša okolica.

Abstinenca.

Abstinečno gibanje je pri nas precej zapalo. Res je, da se je alkohol tako podražil, da komaj še kupimo vino za maše, da kmeta navadno ni več videti v gostilni, da se je marsikaka potrebna in nepotrebna gostilna zaprla sama. A na drugi strani se more opaziti, da je preveč ljudi, ki ne vedo kaj bi z svojim denarjem in zato ga mečejo ven za alkohol. Da se protialkoholno gibanje zopet poživlji, prišla je v Celovec gospa Lohman iz Bielefelda (Westfalije) ter je dne 22. aprila govorila enkrat učiteljem, potem dijakom. Poročala je, kako se je v Ameriki l. 1918 prepreževalo izdelovanje alkohola in kako je v teku enega leta prenehalo 1092 pivovarn. Tovarne pa vsled tega niso propadle, marveč so začele izdelovati druge bolj potrebne ali vsaj koristne stvari: sladkor, sirup, marmelado, šokolado in razne druge jestvine in potrebščine. Res je, da se v Ameriko tihotapi še mnogo alkohola, ali le za nove priseljence, domačin Američan je že davno abstinent! In odkar se je alkohol prepovedal, je prišlo 54% ljudi manj v zapor, število morilcev se znižalo za 43%, napadi na osebe so se znižali za 40%, vsled pijanosti jih je 82% manj umrlo, število samomorilcev je padlo za 33%.

Želeti bi bilo, da se tudi med našimi Slovenci to gibanje nanovo poživlji. Letos bo sadje lepo cvetelo in upati je dosti mošta. Kako bi bilo prav, če bi se napredni kmetje poučili, kako se da mošt ohraniti sladak, da ne ježa, in se redilni sladkor ne spremeni v strupeni alkohol. Ljudje bi imeli vse leto sladko zdravo pijačo ki bi jih ne upijanila in bi ne zastrupljala rastoče mladine.

ZA PODUK IN KRATEK ČAS

Sladkor kot hrana.

O sladkorju so med našim ljudstvom razširjeni čisto napačni pojmi, ki naravnost bijejo resnici v obraz. Splošno je na primer mnenje, da je sladkor škodljiv za zobe, da se pri otrocih zaradi sladkorja zarejajo gliste in da si s sladkorjem človek pokvari želodec. Najnovejša zdravniška preiskavanja so dokazala, da to vse skupaj ni nič res.

Glede vpliva sladkorja na zobe pravijo zdravniki, da sladkor zobem v nobenem oziru ne škoduje, pač pa koristi in jih varuje razpadanja. Sladkor ima namreč to lastnost, da razkrajja takozvani „zobni kamen“, ki je zobem vedno škodljiv. Poleg tega sladkor tudi čisti zobe raznih drugih snovi, ki bi jim utegnile škoditi.

Tudi gliste se ne morejo nikoli zarediti v človeku od sladkorja, če je le čist. Ako je nesnažen, je seveda lahko škodljiv, kakor je škodljiva nesnaga sploh. Seveda pa tega ni kriv sladkor, ampak razne zdravju škodlive kali, ki tiče v nesnagi.

Ravno tako moramo reči, da sladkor ne kvarji želodca, ampak je zelo lahko prebavljiv in brez vsakega ostanka prehaja v kri, česar ni mogoče reči o nobeni drugi hranljivi snovi. Sladkor je zelo redilen, proizvaja v telesu toploto in je dobra, lahka in prijetna hrana.

V novejšem času so zdravniki spoznali, da ima sladkor pri nekaterih boleznih tudi velik zdravilen vpliv. V večjih količinah zavziva vpliva namreč sladkor zelo dobro na delovanje srca in na živce sploh.

Zato je treba sladkor priporočati kot hrano in kot zdravilo. Kdor je od dela, od potovanja ali od raznih duševnih naporov utrujen, naj uporablja sladkor. Posebno priporočljivo je uporabljati sladkor namesto alkohola. Medtem ko alkohol le mami, zastruplja in nam s tem brezmejno škoduje, nas sladkor res krepi in nam dovaja v telo novih moči.

Sladkor se da uporabljati na razne načine: s sadjem, z limono, z mlekom, s čajem itd.

Iz vsega povedanega je torej jasno, da sladkor v nobenem oziru ni škodljiv našemu zdravju, ampak nam nudi le dobro in koristno hrano.

Zanimiva prerokovanja.

Bela Markovits je priobčil v „Grazer Tagespost“ od dne 15. decembra 1918., št. 344, prerokovanje frančiškanskega patra Ludovico Rocco, čigar prerokovanja so izšla leta 1848. v vatikanski tiskarni. V svojem 85. letu je romal v sveto deželo. Sedem let je živel v sveti deželi in prehodil vse svete kraje. Nato je šel v samostan na goro Sinaj. Ostal je pri ljubeznivih samostancih šest tednov. Nekega dne je prosil samostanske brate Antonija Fachinettija, Anselma Bonaldija in Izidorja Fabra, da naj stopijo v njegovo celico in naj mu bodo za vse slučaje in ob vsakem dnevnem času na razpolago, ker jim ima razodeti mnogo dogodkov bodočnosti. Vsled visoke starosti in onemoglosti je zapadel v globoko spanje, iz katerega se je dneвно le na majhne trenutke prebudil in prisotnim bratom narekoval prerokovanja. Na sedmi dan svojega spanja, ob 12. uri popoldne, prerekel je svojo smrt, ki je tudi natančno ob 12. uri pobožnega brata spremila v večnost.

Ker je prorokoval o svetovni vojni, se je vse natančno izpolnilo.

O Italiji pravi: Italija, ti lepa dežela, čez tebe jokam jaz: Del tvojih mest bo porušen in uničen. Tu najde mnogo Nemcev svoj grob. Avstrija te bo hotela, podjarmiti, toda narod se bo zopet ohrabil. Rim bo prestolnica nove Italije, kralj Sardinije in Neapola bo izginil. Avstrija naj bo posvarjena, da ne pošilja svojih sinov v klavnico. Italija bo postala svobodna, ostala bo sedež katoliške cerkve, vsi ostali knezi Italije bodo nehali vladati.

Rusija bo torišče najhujših grozodejstev, tu bodo največje homatije, mnogo vasi in gradov bo porušenih, strašna revolucija bo polovico ljudi uničila; carska obitelj, en del plemstva in duhovščine bo umorjene. V Peterburgu in Moskvi bodo trupla mrtvih ležala tedne in tedne, ne da bi jih pokopali. Cela carska Rusija bo razpadla na male države.

Poljska bo postala samostojna in evropska velevlast. Stara, častitljiva monarhija (Avstrija!) bo po mnogih krvavih bojih razpadla, Dunaj bo propadel; velike palače bodo ostale prazne, plemstvo bo izginilo.

Madžarska bo izginila; (zapadni) Slovani pa se bodo združili v lastno zapadno slovansko veliko kraljestvo. Mnoga grozodejstva se bodo zgodila in strašne nadloge bodo teple dežele.

Nemško-avstrijske pokrajine se bodo priključile Nemčiji, kjer ne bo kraljestev, ne kneževin, ampak samo ena Nemčija. Kralji in knezi Nemčije se bodo morali odpovedati svojih prestolov in pruskemu kralju (Viljemu II.) je namenjena težka usoda.

Anglija, ta kramarska država, ki bo iz dobičkanosti vse krivice podpirala, bo kraj največjih grozodejstev.

Bolezni, vojne, lakota in vse mogoče nadloge bodo teple človeštvo in polovica ga bo iztrebljenega!

To se torej prerokbe p. Ludovico Rocca v letu 1848.

In kaj pravite danes, leta 1922, k temu? Vpričo današnjih razmer in dogodkov se marsikateri tem prerokbam ne bo posmehoval — naš položaj in časi, v katerih živimo, se žal preresno ujemajo z nastalimi dejstvi, prorečenimi po p. Ludoviku.

Tiskovni sklad. P. Benjamin Petrič, župnijski upr., Žrelec, 300 K, Jurij Štular, Dolinčiče, 200 K, Peter Hutter, Globasnica, 400 K, Maria Zipp, Večnavas, Globasnica, 400 K, Bistričan v R. 100 K, dar Doblanov in Brežanov pri Pliberku 13.200 K, Ludvik Mešnik, Gorje, 1000 K, zbirka v Selah: Matevž Jug 200 K, Tomaž Olip, Mažej, 400 K, Valt. Čertov 1000 K, Marija Linasi 200 K, Ivan Jagovc, župan, 10.000 K, Lojzej -000 K, Rrschitz Fr., Mallestig 1000 K, Slovenci iz Kožentavre 10.000 K, Caranthanus 300 K. Iz Ptujaja pošilja jo, zbrani v veseli družbi, namesto da bi si privoščili več kapljic ljutomercana, 40 dinarjev za tiskovni sklad. Fr. Hanjžurej, M. Plaš, J. Šrimi, Fr. Bernot. T. M. Arnuž, A. Kranjčeva.

Vabilo

na redni letni občni zbor

Gospodarske zadrage v Sinčivasi, r. z. z. o. z., ki se vrši v nedeljo dne 11. junija 1922 ob 2. uri popoldne pri Pukartu v Škocijanu po sledečem dnevnem redu:

1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem obč. zboru.
2. Poročilo načelstva in nadzorstva.
3. Odobritev računskega zaključka za l. 1921.
4. Razdelitev čistega dobička.
5. Sprememba pravil.
6. Volitev načelstva in nadzorstva.
7. Ukrepi za poživitev zadr. delovanja.
8. Slučajnosti.

Ako bo premalo udeležencev, se vrši dne 25./VI. 1922 ravnotam z istim dnevnim redom drug občni zbor, ki bo sklepčen na vsak način.
35 Načelstvo.

Hranilnica in posojilnica v Šmihelu pri Pliberku

ima svoj

redni občni zbor

v črtek dne 22. junija ob 10. uri
dopoldne v posojilničnih prostorih.

34

K obilni vdeležbi vabi

ODBOR.

LIDOVA KNIHTISKARNA

SE PRIPOROČA ZA HITRO, OKUSNO
IN CENO IZDELAVO VSAKOVRSNIH
DRUSTVENIH, TRGOVINSKIH IN DRU-
GIH TISKOVIN, VABIL, OKLICEV I. T. D.

WIEN V., MARGARETENPLATZ 7